

Arrest

nr. 57 717 van 10 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. KIRSZENWORCEL, die loco advocaat D. JADOT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger, afkomstig uit Karakert, district Baghramyan, Armenië, verklaart dat u op 20 januari 2007 toetrad tot de Armeense Volkspartij, HJK. U hielp de partij tijdens de kiescampagnes. U woonde ook vergaderingen van de partij bij en u bracht mensen naar betogingen. U verklaart dat u twee keer werd gearresteerd. De eerste keer werd u op 10 maart 2008 gearresteerd door de politie van Baghramyan in het centrum van Karakert. U werd beschuldigd van het uitdelen van wapens en munitie tijdens de betoging van 1 maart 2008 in Erevan. U erkent dat u mensen naar de betoging hebt gebracht, maar u verklaart dat u géén wapens of munitie hebt uitgedeeld. U werd 15 dagen

vastgehouden en tijdens uw detentie werd u mishandeld. U tekende een document voor uw tijdelijke vrijlating, maar het onderzoek tegen u was daarmee niet afgesloten, zo werd u verteld. Na uw vrijlating vernam u dat uw neef had bemiddeld voor uw vrijlating. U kende geen problemen na uw vrijlating tot u op 14 mei 2009 opnieuw werd opgepakt. U was op de terugweg van het partijhoofdkwartier in Erevan naar huis toen u in Argavand bij Erevan werd gestopt. Samen met 3 partijgenoten, waaronder de lokale voorzitter van het HJK in Baghramyan, werd u gearresteerd door politie en overgebracht naar een politiepost in Erevan. Eén van de politiemannen stelde zich voor als rechercheur. Hij beschuldigde u, samen met de anderen, ervan een staatsgreep te hebben beraamd tijdens een partijvergadering. Er werd u een document voorgelegd, waarin u bekende dat u inderdaad een staatsgreep beraamde. U weigerde het document te tekenen. U werd mishandeld. U hebt tijdens uw detentie - naar u vermoedt door mishandeling - het bewustzijn verloren en daarop werd u overgebracht naar het ziekenhuis in Erevan. U weet niet wat er met uw 3 partijgenoten is gebeurd. Met de hulp van uw broer, uw neef en een verpleegster ontsnapte u uit het ziekenhuis van Erevan en u vertrok op 23 augustus 2009 naar Tbilisi, Georgië. Uw partner was er, samen met de kinderen, al eerder aangekomen. Ongeveer anderhalve maand verbleef u in Tbilisi, in afwachting van de verdere organisatie van uw vlucht. Per vliegtuig reisde u, samen met uw gezin, naar Lvov, Oekraïne. Van daaruit reisde u met een minibus naar België. Op 9 oktober 2009 kwam u in België aan en op dezelfde dag vroeg u samen met uw partner, T.(...) T.(...) (O.V. 6.427.338) asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst vreest door de autoriteiten te worden opgespoord en vervolgd omwille van uw rol in verband met de protestbetogingen op 1 maart 2008; u vreest vervolging voor het verspreiden van wapens aan demonstranten en het beramen van een staatsgreep.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat erover bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (uw arrestatie op 10 maart 2008, waarbij u 15 dagen werd vastgehouden en mishandeld; uw arrestatie op 14 mei 2009 samen met 3 andere leden van de HJK, waaronder de lokale partijvoorzitter, uw mishandeling in hechtenis in Erevan, waarna u werd opgenomen in een ziekenhuis in Erevan en van daaruit vluchtte op 23 augustus 2009) in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 (uw aanwezigheid op de betoging van 1 maart 2008 en uw lidmaatschap van de politieke partij HJK) niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. U legt uw lidkaart voor van de Armeense Volkspartij. Dit document wijst weliswaar op enige betrokkenheid bij de Armeense Volkspartij, maar het vormt geen bewijs van uw verklaarde problemen. Verder legt u uw militair boekje voor - met bijlagen. Dit document houdt evenmin verband met uw verklaarde problemen. En ten slotte legt u de geboortakte voor van uw partner, T.(...) T.(...) (O.V. 6.427.338). Het document vormt een bewijs voor haar identiteit, die hier niet ter discussie staat, maar het wijzigt alle voorgaande vaststellingen geenszins.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire becherming zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker uit, in wat zich voordoet als een enig middel, inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt dat het niet voldoende is om er van uit te gaan dat de politieke toestand in Armenië zich heeft genormaliseerd opdat de commissaris-generaal zou kunnen besluiten dat het aan verzoeker is om bewijs te kunnen aanleveren aan de hand van objectieve elementen van het werkelijk bestaan van de door hem aangehaalde problemen. Hij wijst erop dat er in zijn verhaal geen enkele tegenstrijdigheid, incoherentie, fout of zelfs maar onnauwkeurigheid wordt in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal, en dit terwijl hij twee keer werd gehoord gedurende 3 uur en 40 minuten. Zelfs wanneer de bewijslast ten laste van verzoeker valt, dan nog wordt het trouwens over het algemeen aanvaard dat in asielzaken het bepalen van de feiten en van de gegrondheid van de vrees kan gebeuren louter op basis van de verklaringen van de asielzoeker. Het Commissariaat-generaal geeft trouwens toe dat de presidentsverkiezingen van begin 2008 opnieuw in een gespannen sfeer zijn verlopen en dat de overheid sindsdien een restrictiever beleid voert ten aanzien van protestbewegingen en betogingen gericht tegen de huidige machthebbers. Verzoeker meent dat de politieke toestand in Armenië duidelijk onstabiel blijft en verwijst naar de goedkeuring van een resolutie door de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa op 24 juni 2009 waarin ze zich kritisch opstelt ten opzichte van Armenië met betrekking tot de problemen op het vlak van de democratie, waaronder het ontbreken van een onpartijdige en onafhankelijke rechtsmacht. In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hem de subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend.

2.1.2. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto- Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met het voorgehouden profiel van verzoeker geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca subject related briefing van 14 oktober 2010: "*Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008*", stuk 18 van het administratief dossier). Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met het door verzoeker voorgehouden profiel, i.e. sympathisant bij de oppositie bij de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen van maart 2008, alsook hun familieleden, niets meer te vrezen hebben sedert maart 2009 omwille van deze betrokkenheid en geen aanhouding of gerechtelijke vervolging meer riskeerden, gezien de personen die in deze context gearresteerd moesten worden al eerder werden gearresteerd. Ook konden personen met bovenstaand profiel probleemloos naar Armenië terugkeren, daar ze geen enkel risico meer liepen. De voorzitter van de gezaghebbende mensenrechtenorganisatie, zijnde het Helsinki Committee of Armenia (HCA), bevestigde zelfs dat er behalve twee welbepaalde oppositiemilitanten geen enkele militant/activist of eenvoudige sympathisant van de oppositie door de autoriteiten werd gezocht in verband met de gebeurtenissen volgend op de presidentsverkiezingen van 2008. Waar verzoeker meent dat de politieke toestand in Armenië duidelijk onstabiel blijft en hij verwijst naar de goedkeuring van een resolutie door de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa op 24 juni 2009 waarin ze zich kritisch opstelt ten opzichte van Armenië met betrekking tot de problemen op het vlak van de democratie, kan hij geenszins de bovenstaande vaststellingen, gebaseerd op gedetailleerde

en recente informatie, ontkrachten. Verzoeker brengt immers geen concrete informatie aan omtrent de actuele situatie van personen die betrokken waren bij de gebeurtenissen en de nasleep omtrent de presidentsverkiezingen van februari 2008. Verzoeker weerlegt voormelde informatie, die door hem gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft aldus niet. Hij brengt evenmin een indicatie bij waaruit zou blijken dat deze informatie niet correct zou zijn. In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.2. Ook inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rust de bewijslast op verzoeker. In het licht van de hierboven beschreven actuele situatie in Armenië toont verzoeker niet aan waarom hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER